

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

מוכנים לתהלוכות

בתי-חב"ד ברחבי הארץ משלימים את ההכנות למאות תהלוכות הילדים המסורתיות של ל"ג בעומר, שבהן יופגנו אחדות העם והזיקה הבסיסית של כל ילד יהודי לעם-ישראל ולתורת ישראל. התהלוכות יאובטחו בידי המשטרה, ויבטאו את העוצמה הרוחנית של עם-ישראל. מרכז צעירי-חב"ד סיפק שלל אמצעי-עזר לתהלוכות, מכובעים ועד שלטים, מוצגים ועוד. התהלוכה הגדולה ביותר תהיה בע"ה בירושלים, ובה ישתתפו יותר מעשרת-אלפים ילדי תלמודי-התורה מכל רחבי העיר.

ספרונים חדשים

מאות אלפי הילדים שישתתפו בתהלוכות יחזרו הביתה ובידם ספרון-קודש חדש, שיצא-לאור לקראת התהלוכות. השנה יצאו-לאור שני ספרונים חדשים של סיפורי צדיקים. האחד 'שיטפון של ברכה', שיחולק למגזר הכללי, והשני 'מתנות משמים', שיחולק בתהלוכות שיתקיימו במגזר החרדי. הסיפורים בספרונים נושאים עמם ערכים של אמונת צדיקים ואהבת-ישראל.

אוהל במירון

צעירי-חב"ד וארגון אור החסידות מפעילים אוהל מרכזי ליד ציון רשב"י במירון. את האוהל מאיישים תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בכפר-חב"ד, לזיכוי יהודים בהנחת תפילין, לצד מכירת ספרי חסידות במחירים מוזלים. כמו-כן מוצב במקום מרקע ענק, שעליו מוקרנים כל היממה התוועדות ומראות-קודש מהרבי מליובאוויטש.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
7:32	8:12	7:33	7:18
8:36	9:17	8:28	8:16

פרקי אבות: פרק ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • **פקס** 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מהמדורות ועד תורת הנסתר

אין עשן בלי אש ואין מדורה בלי שמישהו ישאל ומישהו יסביר, ובסופו של דבר ישמע הילד שהיה רבי עקיבא והיה רבי שמעון בר-יוחאי. היום הגדול של פנימיות התורה

תהליך זה התעצם על-ידי הבעל-שם-טוב, שהביא את מעיינות החסידות, פנימיות התורה, למאות-אלפי יהודים. מאז מתפשטים מעיינות החסידות ומחלחלים לשכבות נרחבות בעם-ישראל. בימינו אנו קרובים למדיי לחזון שנכתב בזוהר, כי לקראת בוא הגאולה השלמה יעסקו בתורה זו, הנסתר שבתורה, אפילו ילדים קטנים.

ואולי מותר לומר, כי גם ההתפשטות של ל"ג בעומר בקרב כל שכבות העם קשורה לתהליך כללי זה של הפצת מעיינותיה של פנימיות התורה, והכיוון הוא כנראה בבחינת 'לעשה ונשמע' - תחילה הכול מדליקים את המדורות, ורק אחר-כך מגיע ההמון גם אל מה שמעל או מאחורי ענן העשן.

יום מאחד

תהלוכות הילדים שמתקיימות בל"ג בעומר, על-פי קריאת הרבי מליובאוויטש, אף הן מנפלאותיו של היום הגדול הזה. זכה ל"ג בעומר לאחד מאות-אלפי ילדים יהודים, בכל מקום בעולם, סביב תורתם של רבי עקיבא ורבי שמעון בר-יוחאי. זה היום היחיד בשנה שבו יכולים כולנו לראות איך צועדים יחדיו ילדים מכל גוני הקשת ומכל חלקי הציבור היהודי, ובפי כולם מסר אחד, תורה אחת, מסורת אחת. איך אפשר שלא להתרגש למראה המוני ילדי ישראל הזועקים מעומק ליבם: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!"

בתהלוכות הללו משמיעים באוזני הילדים אמרות מתורתם של רבי עקיבא ורבי שמעון בר-יוחאי, וכך גם הם, הזאטוטים הללו, יונקים מרוחה של פנימיות התורה, שהתפשטה בימינו עד שגם ילדים יכולים להבין כמה מעקרונותיה.

כך נסדקת אט-אט המחיצה שבין הנגלה לנסתר, ומעמקיה הפנימיים של התורה פורצים ומתגלים. זה יום שבו כולנו נדרשים להתחזק בלימוד פנימיות התורה, כהכנה לימים שבהם יסולקו לגמרי כל ההסתרים, ויתקיים הייעוד: "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר".

כל פינה בארץ רואים בימים האלה ילדים נושאים עצים למדורה. רבים מהם מקיימים את 'מצוות המדורה' ככל הנראה על בסיס ההיתר 'עשה דוחה לא-תעשה', וכך הם מתירים לעצמם ליטול ללא רשות קרשים מאתרי בנייה ועגלות ממרכולים... יש מהם שגם בשבת אינם שובתים ממלאכת קישוש העצים.

אבל כמסורת החסידות, אנו מחפשים בכל דבר את הנקודה החיובית. אין עשן בלי אש ואין מדורה בלי שמישהו ישאל ומישהו יסביר, ובסופו של דבר ישמע הילד שהיה רבי עקיבא והיה רבי שמעון בר-יוחאי. כך ידע שמאחורי היום הזה, ל"ג בעומר, טמון תוכן עמוק.

החזון שבספר הזוהר

יש ככל הנראה קשר בין השתרשותו של ל"ג בעומר בחיי העם לבין התהליך הכללי שאנו שרויים בו. ידוע של"ג בעומר היה מאז ומעולם חגם של ההולכים אחר תורת הנסתר. כל מהותו של היום הזה טובלת בסוד, ובדורות שעברו הוא נחגג בעיקר בקרב מי שדבקו בתורתו של רבי שמעון בר-יוחאי, מחבר ספר הזוהר.

בחלוף השנים, ככל שתורת הנסתר ופנימיות התורה התפשטו בקרב שכבות נרחבות בעם, גדלה גם העממות של ל"ג בעומר. כך אנו מוצאים שהיום הזה צוין בהדגשה בקרב עדות המזרח, שרחשו תמיד חיבה יתרה לתורת הקבלה ולספר הזוהר. כמו-כן, עם התגלות תורת החסידות, גדלה ההתייחסות ליום הזה בקרב קהילות החסידים.

מבחינה זו עומדים אנו בשלב מתקדם ביותר בתהליך התפשטותה של פנימיות התורה, כהכנה לגאולה השלמה. רבי שמעון בר-יוחאי החל בגילוייה של תורה זו, אך בימיו היא נתגלתה רק ליחידים-סגולה מובחרים. מאות שנים נמשכה מסורת זו של העברת תורת הנסתר מפה לאוזן, עד שבימי האר"י ז"ל ניתנה תנופה להפצת הנסתר שבתורה, והאר"י אמר שבדורות האלה "מותר ומצווה לגלות זאת החכמה".

להיות יהודי בכל פרטי החיים

הדבר חשוב לו, הוא יודע זאת גם בשעה שהוא ישן. וכך נדרש יהודי לישון, מתוך ידיעה שגם בעת השינה הוא עבד של בורא העולם ומנהיגו.

גם ב'חורף'

אך עדיין אפשר לטעון, שמצב כזה, שכל חי האדם יהיו חדורים בתורה, היה אפשרי בזמן שבית המקדש היה קיים, כשהאיר בעולם האור האלוקי. אבל בימינו, כשהחושך יכסה ארץ, איך אפשר להגיע להכרה כזאת?!

גם התשובה לשאלה הזאת טמונה במצוות הסוכה. אנו יוצאים אל הסוכה דווקא כשמתחילים הגשמים, הקור והרוחות. הסוכה מלמדת אותנו, שגם בשעה שהשמש אינה מאירה בכל עוצמתה ובחוץ מנשבות רוחות קרות – דווקא אז היהודי נקרא לצאת מן הבית ולהאיר את הרחוב. ניתן לנו אפוא הכוח לגבור על הקשיים ולהחדיר את האמונה בה' ואת הדבקות בתורתו ובמצוותיו בכל פרטי חיינו, גם בזמן הגלות. וכך זוכים לזריחת הגאולה בקרוב ממש.

(תורת מנחם כרך ד, עמ' 29)

הדבר מדגיש שכל פרטי חיינו של יהודי חדורים במצוות התורה, ואין שום פרט שאינו חלק מעבודת ה'.

הסוכה מחדירה לתודעתנו את ההכרה שהתורה היא 'תורת חיים'. אין היא מוגבלת לחלק מהיום או לפעולות מסוימות שהאדם צריך לעשות, ואחר-כך הוא חופשי להתנהג כרצונו, אלא כל פרט בחייו של יהודי וכל רגע בחייו, מיום לידתו ועד אחרי מאה ועשרים שנה – צריך להיות על-פי ציווי התורה והוראותיה.

יהודי גם בשנתו

יתרה מזו, גם בעת השינה יהודי נדרש להיות אדון על עצמו ולישון כיהודי. עליו לישון מתוך הכרה ש"הנה ה' ניצב עליו". גם בעת השינה הוא עבד של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ועליו לישון מתוך קבלת עול מלכות שמים.

אין מקום לטענה שבעת השינה האדם אינו מודע למעשיו. עובדה היא שאם האדם שוכב לישון מתוך החלטה לקום בשעה מסוימת, הוא מתעורר בזמן שהחליט לקום בו. מכאן שאם

ב פרשתנו מופיע הציווי על מצוות סוכה: "בסוכות תשבו שבעת ימים", והתורה מוסיפה טעם לציווי: "כי בסוכות הושבתי את בני-ישראל, בהוציא אותם מארץ מצרים". מצוות סוכה משמשת אפוא זכר ליציאת מצרים, שאז הושיב הקב"ה את בני-ישראל בסוכות (על-פי שני הפירושים: ענני הכבוד או סוכות ממש).

אך אם מצוות הסוכה היא זכר ליציאת מצרים, מדוע איננו יושבים בסוכות בזמן שבו יצאנו ממצרים, בחודש ניסן, אלא בחודש תשרי דווקא? מובא על כך הטעם, שבניסן בני-האדם נוהגים לצאת מן הבתים ולשבת בסוכות, ועל-כן לא היה ניכר שהדבר נעשה לשם מצווה. לעומת זה, בתשרי, כשעונת הגשמים מתחילה, דרכם של בני-אדם לעזוב את הסוכות שבשדה ולשבת בבית, ואילו אנו יוצאים דווקא אז אל הסוכות, וברור שהדבר נעשה לשם קיום מצוות הבורא.

אין רגע פנוי

מהותה של מצוות סוכה היא שהאדם יעשה בה את כל מעשיו – אכילתו, שתייתו, שנתו וכו'.

מן המעיין כהונה | מאת הרב אליעזר ברוד

אמרת השבוע

נפש של צדיק

כאשר רבי מנחם-מענדל מקוצק החל להתפרסם בעולם, שמע את שמעו איש אחד, ליד העיר טומשוב, שבה נולד הרבי מקוצק. פעם אחת פגש קבוצה מחסידי קוצק והביע את פליאתו: "הלוא אני למדתי עמו ב'חדר', והנה הוא נעשה רבי".

החלו החסידים לחקרו על התנהגותו של הרבי מקוצק בהיותו ילד. בתחילה אמר האיש שאינו זוכר שום דבר מיוחד, ולבסוף נזכר וסיפר:

"שנה אחת, בל"ג בעומר, יצאה כל הכיתה עם המלמד אל ההרים שמחוץ לעיר. בילינו שם את היום, כמקובל, וכשיצאנו חזרה אל העיר, גילה המלמד שילד אחד איננו - הוא מנחם-מענדל. התחלנו לחפשו, ולבסוף מצאנו אותו שוכב בפישוט ידיים ורגליים על ההר, שרוי כולו בעולם אחר, ופיו מפזם: 'ליבי ובשרי ירננו אל אֵל חַי'..."

כבוד לכוהן

לפתוח ראשון ולברך ראשון זה בכלל 'וקידשתו', אבל איזו קדושה יש בנטילת מנה יפה ראשון? אלא זה עניין של כבוד – מי שפוחת ראשון ומברך ראשון יש לנהוג בו כבוד ולתת לו ראשון את החלק היפה.

(מהר"ם שיף)

כאכילת תרומה

גם בנטילת מנה יפה ראשון יש קדושה. מי שהוא ראשון לכל דבר שבקדושה, כמו לפתוח ולברך ראשון, יש לו ליטול מנה יפה ראשון, כי המנה היפה נעשית אצלו דבר שבקדושה כמו אכילת תרומה על-ידי כוהן.

(עטורי תורה)

כהונה מיד יהודים

"והכוהן הגדול מאחיו" (ויקרא כא, י). אומרת הגמרא (יומא יח): "גדלהו משל אחיו". גדולת הכוהן הגדול צריכה להיות משל אחיו, שהם יעשוהו גדול, ומידם יקבל את הכהונה ולא מידי זרים.

(רבי יונתן אייבשיץ)

זכות אבות וייחוס עצמי

"אמור אל הכהנים בני אהרון" (ויקרא כא, א). קדושת הכהנים מקורה בזה שהם מזרעו של אהרון, אבל לא די בזכות אבות, יש צורך גם בייחוס עצמי. זהו שנאמר "אמור אל הכהנים בני אהרון" – אל להם להסתפק בעובדת היותם בני אהרון, אלא הם צריכים לעלות במדרגות הקדושה והטהרה בכוח עצמם.

(הרב לייבוש חרף)

המנהיג מותאם לדור

"אמור אל הכהנים בני אהרון". מלמד שהראהו הקב"ה למשה דור דור ושופטי, דור דור ומנהיגיו (מדרש רבה). "דור דור ומנהיגיו" – המנהיג הוא לפי הדור. דור קטן זקוק למנהיג גדול. ככל שהחולה חולה יותר, הוא זקוק לרופא מומחה יותר.

(רבי שמחה-בונם מפשיסחה)

ראשון בכל

"וקידשתו כי את לחם אלוֹקֵיךְ הוא מקריב" (ויקרא כא, ח). תנא דבי רבי ישמעאל: 'וקידשתו' – לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון בתורה ובישיבה, ולברך ראשון בסעודה, וליטול מנה יפה ראשון.

(גיסין ט)

עיניים שרואות היטב

שמעון היה בהלם. הדברים ששמע זה עתה מחברו, שלום, נחתו עליו כרעם ביום בהיר.

השניים היו שרויים תמיד באהבה וחיבה. עוד בילדותם היו שלום ושמעון חברים בלב ונפש. ידו של האחד לא זזה מידו של רעהו. יחד עלו ושגשו בתורה ובמידות טובות, נשאו נשים, והוסיפו לעסוק בתורה.

יחד החליטו להשקיע את הונם בחנות נאה במרכז העיר. את החנות ניהלו נשותיהם, וכך יכלו להקדיש את עיותיהם ללימוד התורה בצוותא. החנות התפתחה, הפרנסה הייתה מצויה בשפע, והשניים שקדו על לימודם מתוך אחווה ורעות.

חלפו שנים ושטן המחלוקת החליט להפר את השלווה. אשתו של שלום החלה להציק לו: "אני זו שמנהלת את החנות. אני מתמקחת עם הסוחרים ומשכנעת את הלקוחות. לעומת זה, אשתו של שמעון בטלנית, אינה יוזמת דבר ורק מחכה להוראותיי. מדוע עלינו לחלוק איתם את הרווחים בשווה!?"

בתחילה ניסה שלום לפייסה ולהניח את דעתה. הוא הסביר לה כי הפרנסה באה משמים, אך לשווא. היא החלה לתבוע ממנו לפרק את השותפות. "אז יראו הכול מי יכולה לנהל עסק משגשג ומי אינה אלא לא-יוצאתית", קראה בלהט.

באין ברירה, למען שלום בית, החליט שמעון להיענות לבקשת אשתו. הוא הודיע על כך לחברו. שניהם חרדו ללידותם שלא תיפגע, והסכימו להיפרד, כלכלית בלבד. החנות נמכרה, הכסף חולק ביניהם, וכל אחת ואחת מהנשים פתחה חנות משלה.

למרבה הפלא, דווקא החנות שניהלה אשתו של שמעון הצליחה ופרחה. בה בעת דעכה החנות שניהלה אשתו של שלום. הסחורה נותרה על המדפים, מעט קונים נכנסו אליה, ובמהרה הפסידה בעלת החנות את כל השקעתה.

לא היה אפשר להסביר זאת בהיגיון. רק שני החברים ידעו והבינו כי יש כאן אות משמים. דרכי ה' ישרות והוא משלם לאיש כפועלו.

שלום קיווה שאשתו תבין את הטעות שעשתה, ואולי תרצה לחזור לשותפות היפה כמקדם, אך התבדה. האישה התמלאה קנאה חסרת מעצורים כלפי

המתחרה. הקנאה נהפכה לשנאה עזה, עד שהגתה תכנית זדונית להפיל את חברתה בפח ולהשפילה עד עפר.

השמועה עברה כאש בקהילה: אשתו של שמעון, הסוחרת המצליחה והצנועה, סרה מדרך הישר! בעיר סיפרו כי עדים נאמנים ראו אותה סועדת במסעדה לא-יהודית, אוכלת טריפות

ומתהוללת עם גויים. בני העיר נדו בראשם בעצב ודיברו על ניסיון העושר, העלול לדרדר לתוהו גם אישה יראת-שמים ובעלת מידות טובות.

הדברים הגיעו לבית-הדין. שני העדים מסרו עדות מפורטת. הדיינים, שלא נטו להאמין לסיפור, ובמיוחד שהעדים לא נמנו עם הזרזים לכל דבר שבקדושה,

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

יום זכאי לגאולה

ל"ג בעומר קשר מיוחד לגאולה. בתורת החסידות הוא מכונה: 'מתן-תורה של פנימיות התורה'. זה היום שבו ניתן הכוח לגלות בעולם הזה התחנות את האור של פנימיות התורה, ובכך החלה ההכנה הממשית להתגלות השלמה של האמת הפנימית בגאולה האמיתית והשלמה.

גם קודם ימיו של רבי שמעון ברי-יוחאי הייתה קיימת פנימיות התורה, וגדולי חכמי ישראל עסקו בתורת הנסתר, אולם בל"ג בעומר חל מפנה מהותי. הדבר דומה לנתינת התורה בכלל. גם לפני מתן-התורה הייתה תורה ועסקו בתורה, אבל אז עמדה מציפה והפרידה בין העולם הגשמי לרוחני, והתורה נשארה מנותקת מהמציאות הגשמית. במתן-התורה ניתן לנו הכוח לחבר את התורה עם המציאות הגשמית ולהחדיר קדושה בתוך העולם הזה התחנות. גם ל"ג בעומר נותן את הכוח שפנימיות התורה תתקבל בכליו של העולם הזה ותהיה חלק ממנו.

פתיחת הצינור

מסופר על רבי יוסף קארו, בעל 'שולחן-ערוך', שעסק שלוש יממות בקושיה חזקה, עד שלבסוף, אחרי יגיעה גדולה ועצומה, הצליח למצוא לה תירוץ. כעבור זמן-מה נכנס לבית-המדרש והאזין ללימודו של יהודי פשוט יחסית, שעסק באותו עניין שבו התעמק שלוש יממות. לתדהמתו, מצא הלה חיש-מהרה את התירוץ שעליו עמל הוא שלוש יממות רצופות. הדבר גרם לו עוגמת-נפש רבה, עד שגילו לו מן השמים, שלאחר שהוא מצא את התירוץ ביגיעתו הגאוונית ו'הביא' אותו לעולם, נפתחה הדרך גם לפני אנשים פשוטים יותר לגלות תירוץ זה בלי עמל רב כל-כך.

עיקרון זה נקרא בתורת החסידות 'פתיחת הצינור'. כך גם מסבירים, למשל, את העובדה שאנו מפליאים כל-כך את מסירות-הנפש של אברהם אבינו, אף שאחריו היו אנשים פשוטים לאין-ערוך, שהקב"ה לא דיבר איתם, ובכל-זאת מסרו את נפשם על קידוש-השם. אלא ההסבר הוא, שגדולתו של אברהם אבינו הייתה בהיותו ראשון ובהיותו זה שפתח את הצינור של מסירות-נפש, שבכוחו יכולים אחר-כך גם אנשים פשוטים להגיע לדרגה זו.

"סוף דמי טהרה"

רבי שמעון ברי-יוחאי, מחבר ספר ה'זוהר', 'פתח' את הצינור של 'פנימיות התורה' (ואמנם, אנו מוצאים ב'זוהר' פעמים רבות את הביטוי 'פתח', 'פתח רבי שמעון' וכדומה, דבר הרומז לפתיחת הצינור של השפע הזה). הייתה לו הסגולה המיוחדת של לימוד תורה בדרגת 'ראייה'. כלומר, כשעסק בתורה הוא 'ראה' את ענייני התורה כפי שהם לאמיתותם ולפנימיותם, עד שורשם העליון. זאת הוא גילה גם לעולם.

ביום ל"ג בעומר, שבו נסתלק, הגיעה עבודתו זו לידי שלמות. לכן הוא שמח שמחה גדולה וגם ציווה לשמוח ביום זה לאחר פטירתו, שכן אז הגיע לשיא השלמות של עבודתו בעולם. ביום הסתלקותו (כמו בכל יום הסתלקות צדיק) עולים ומתגלים כל מעשיו ועבודתו שעבד ופעל במשך ימי חייו, ומכאן של"ג בעומר הוא היום שבו עומד פועלו של רבי שמעון ברי-יוחאי בשיא שלמותו.

רבנו הזקן רומז (ספר המאמרים תקס"ח, עמ' רפג), של"ג בעומר הוא יום זכאי במיוחד לגאולה. הוא מבאר את מה שנאמר בזהר בדבר התכללותה של נשמת משיח בן-יוסף במשיח בן-דוד, שבאותו הזמן ניטלים ממנו 'כל האורות עליונים דיבנה', עד שהדבר נקרא בשם מוות. ואז, בחג-הפסח, נוצרת ה'לידה' של נשמת משיח, אולם הדבר נשאר בהעלם עד ל"ג בעומר, שהוא היום השלושים ושלושה לחג הפסח (כנגד 'שלושים יום ושלושת ימים' של 'מי הטהרה' לאחר לידת זכר), ו'ל"ג בעומר סוף דמי טהרה... ואז נאמר והפכתי אבלם לששון'.

חקרו אותם חקירת שתי וערב. אך הללו דבקו בגרסתם, והדיינים נאלצו לקבל את עדותם.

שמעון טען כי הדבר אינו מתקבל על הדעת. לו היה שמעון של אמת בדברים, היו צריכים להיראות סימנים מוקדמים של פריקת-עול, ואילו אשתו היא אישה כשרה, יראת-שמים וצנועה בתכלית. אלא שמול טענתו ההגיונית עמדה עדותם של שני עדים כשרים.

התוצאה הייתה קשה. אשתו של שמעון עברה להתגורר זמנית אצל קרובה מחוץ לעיר, החנות נסגרה, ושמעון נותר חסר-פרנסה, מטופל בילדים רכים.

רב העיר הציע לשמעון לנסוע אל הצדיק רבי אברהם-יהושע-העשל, ה'אוהב ישראל' מאפטה. הקשיב הצדיק לדבריו, קם ממקומו נרעש, וקרא לבנו (לימים רבי יצחק-מאיר מזינקוב): "איצה-מאיר, בוא בדחיפות!"

הבן התייצב מיד, ואביו הורה לו: "לך ופרסם בשמי כי לא אוסיף לקבל את הציבור!"

הבן הנרעש, שלא שמע מעודו מילים כאלה מפי אביו, ביקש להבין את פשר הדבר, ואביו הסביר: "היהודי הזה

מחזיק פסק-דין על-פי תורה המצדיק את שנעשה לאשתו, ומה אעשה שעניי רואות את ההפך, כי אשתו יהודייה כשרה ונאמנה היא. ומכיוון שרואה אני בניגוד לפסק-דין תורתנו הקדושה, איני רואי שיבואו אליי לקבל תורה מפי..."

באותה עת ממש, בעירו של שמעון, נפלו פתאום שני העדים למשכב. מחלתם החמירה והלכה וייסוריהם התעצמו. כל אחד ואחד מהם הגיע למסקנה, כי זה עונש משמים בגלל עדות השקר שמסר.

מבוהלים יצאו שניהם לבקש את סליחתו של שמעון, אך מצאו את הבית נעול. אחוזי חרדה ניסו לברר לאן נסע שמעון, ולבסוף נאמר להם כי נסע אל הרבי מאפטה. לא השתהו השניים, אזרו את כל כוחותיהם ויצאו מיד לאפטה.

בבית-מדרשו של הצדיק מאפטה מצאו השניים את שמעון, אך בטרם הספיקו לדבר עמו נקראו אל חדר הרבי. שם פרצו תמרורים והודו כי אשת שלום שילמה להם סכום גבוה מאוד כדי להעיד עדות שקר, והם לא עמדו בפיתוי. עתה הם מתחרטים בכל ליבם.

קם הצדיק מאפטה וקרא לבנו: "איצה-מאיר, אמור לציבור כי חוזר אני לקבל את הבאים. מתברר כי מה שראו עיניי לא היה בסתירה לדין-התורה..."

שמעון נסע מיד לבשר לאשתו את הבשורה המשמחת. השניים חזרו לעירים, החנות נפתחה מחדש, וההצלחה חזרה להאיר להם פנים, עוד יותר מבעבר.

החסידים הראשונים נהגו לומר: "אהוב יהודי, והשם יתברך יאהב אותך. עשה טובה ליהודי, והשם יטיב איתך. קרב יהודי, והשם יתברך יקרב אותך."

פתגם חסידי

לא פשוט להיות כבאי

מספר. "כשהגעתי לשם נורו עלינו יריות מכל עבר. כל זוגיות הרכב התנפצו. נפגעתי מכדור בבטן והובהלתי במהירות לחדר-המיון. בחסדי השם אירע לי נס גדול, ורמת הפגיעה לא הייתה חמורה כל-כך. אני לי ספק שרחל אימנו שמרה עליי".

בל"ג בעומר יודלקו המדורות ומכבי-האש יגייסו את כל כוח-האדם שברשותם לטיפול במדורות שלא כובו ובמניעת דלקות. זו הזדמנות לשוחח עם פטסר-משנה ינון יצחקי (53), מפקד בית-הספר הארצי לכבאות ולהצלה. בתוך השיחה מתבררת המשמעות האמיתית של עבודת הכבאים.

תחושת שליחות

הכדור שספג דווקא דרבן אותו להתמסר יותר לעבודתו. "האירוע לימד אותי שמישהו צריך לעשות את העבודה הזאת, גם אם היא כרוכה במחיר אישי. זו עבודה שדורשת תחושת שליחות", הוא אומר בלהט. עשרים שנה הוא בתפקיד, אבל כל אירוע, מבחינתו, הוא עולם חדש. "עד שלא מגיעים לשטח אי-אפשר לדעת דבר. לפעמים אתה מקבל קריאה על לכודים ומתברר אין סכנת חיים, ולפעמים אתה שומע על חדר אחד שנשרף ואתה מגלה בית שבו לכודים בני-משפחה".

לפני ארבע שנים היה יצחקי מפקד גזרת יהודה ושומרון בשירותי כבאות והצלה. ביום שישי, ערב שבת וישלח, הוזעק לדרום הר-חברון, בעקבות אירוע ירי. שם גילה כי הנפגע הוא ידיד קרוב, יוסי שוק הי"ד, שנורה בידי מחבלים. בדרך מהאירוע קיבל טלפון מבנו, קצין בצה"ל. הוא בישר לו כי בתו הבכורה, נטע, נהרגה בתאונה. זה היה הרגע הקשה ביותר בכל שנותיו במקצוע. כמה רגעים קודם לכן ראה את חברו הרוג ועכשיו איבד את בתו.

נס בקבר רחל

יצחקי נולד בנתניה ולמד בישיבה תיכונית של 'בני עקיבא'. את שירותו הצבאי עשה במסגרת ישיבת ההסדר 'ניר' שבקריית-ארבע. בתום השירות התחתן והקים את ביתו בקריית-ארבע. "התחלתי ללמוד כבאות והצלה, ויצאתי לאירועים רבים בגזרה", הוא מספר. עד מהרה מונה למפקד כבאות בגזרת יו"ש.

לא-אחת נקלע לזירות בעייתיות, ופעם אחת אף נפצע. זה קרה לפני עשור, בתקופת הבנייה של המתחם המבוצר בקבר רחל. "קיבלתי קריאה על שרפה שפרצה במתחם ומיהרתי למקום", הוא

יצחקי: "אנחנו 'משוגעים', רצים אל הסכנות" (צילום: י' בלינקו)

לרגליו. "בבית יהודי מדליקים נרות, וצריך להיות ערים לסכנות", הוא אומר. "כשמדליקים נרות שבת או נרות חנוכה, צריך לשים לב שאין וילונות בסמוך או כל חומר דליק אחר". ל"ג בעומר רגיש במיוחד. "זה יום שמח, וחייבים לעשות הכול שהשמחה לא תיפגע. אסור להדליק מדורות ללא מבוגר אחראי".

בל"ג בעומר יצטרפו לסוירים גם תלמידי בית-הספר לכבאות. "מדורות רבות נשארות דלוקות וגורמות סכנה של ממש. תפקידנו למנוע את התפשטות האש, במיוחד בהדלקות המרכזיות. ואני קורא לכולנו להיזהר באש, כדי שהיא תביא אך ורק שמחה", הוא מדגיש.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

זהירות במדורות

הציווי 'ונשמרתם מאוד לנפשותיכם' הוא נר

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

שמחת ל"ג בעומר

שאלה: מה טעם מנהג הדלקת המדורות בליל ל"ג בעומר?

תשובה: מנהגים שונים הונהגו בקהילות ישראל לכבודו של התנא האלוקי רבי שמעון בר-יוחאי. נהוג לשלב קריאת מאמרי זוהר (ולימוד פנימיות התורה בכלל) עם שירת פיוטים בשבחו של התנא, הדלקת נרות ושמחה של מצווה, כפי שציווה רשב"י לשמוח ביום זה. ההדלקה על ציון רשב"י במירון היא מנהג עתיק שנהגו בו גדולי ישראל. את המנהג תיעד רבי עובדיה מברטנורה בשנת רמ"ט (1489). מהטעמים שזכרנו בה: (א) כמנהג ישראל להדליק נר-נשמה, ככתוב: "נר ה' נשמת אדם". (ב) ביום פטירתו גילה רשב"י לתלמידיו סודות התורה, כמסופר ב'אדרא זוטא' שבזוהר. כל אותו היום לא נפסקו האור והאש מן הבית, ואף לא ניתנה רשות לשמש לשקוע, עד שסיים רשב"י לגלות את

הסודות, שאז עלתה נשמתו למרום. (ג) שבעה שבועות ספירת העומר הם כנגד שבעת הקולות ("קול ה'...") שבתהילים פרק כט), והשבוע החמישי (ספירת ה'הוד') הוא כנגד "קול ה' חוצב הבהות אש". לכן ביום ל"ג בעומר, בספירת 'הוד שבהוד', מרבים באור.

השנה, כשילול ל"ג בעומר חל במוצאי-שבת, על כל רב, מורה, מדרך והורה לעורר ולהזהיר את בני-הנוער, שלא להתחיל חלילה בהדלקת המדורות לפני שעת צאת-השבת (8 בערב בערך).

הערה בעניין חמץ שעבר עליו הפסח: חנויות רבות ללא הכשר מוכרות כל השנה מוצרי חמץ, ואין להן מודעות ל'מכירת חמץ' בערב פסח. למשל: חנויות בתחנות דלק, חנויות אביזרים לרכב ולבית, קיוסקים למיניהם. שם נמכרים בירות, ופלים ועוגיות. כמו-כן בתי-מרקחת מוכרים מזון תינוקות. על-כן ראוי לכל קונה להתעניין אצל המוכר (ואפשר לסמוך עליו בזה) אם המוצרים האלה נשארו מהמלאי שקודם הפסח, ואז הם אסורים, או שהם ממלאי חדש שהגיע אחרי הפסח, והם מותרים.

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020